

הערפל, (ס"א גו טהיקרא דעורפילא) דְצַמַח בְּאֶתְלִטְיָא והיא עומדת כצמח
 שצומח בקללה כלומר צומח שלא כראוי תַּחֲזוֹת אֲבָנָא דְקִיָּמָא עֲלֵיהּ,
 דְלֹא צָמַח כיון שהוא צומח על גבי אבן שלא מניח לו לצמוח. וְהֵאֵי קִיָּמָא
 עֲלֵייהוּ דְזֻפְאֵי, דְאֵית בְּהוּ זְכַיִן וקליפה זו היא עומדת על גבי הצדיקים
 שיש להם זכויות שלהם, וְלֹא אֵית בְּהוּ זְכוּ דְאֲבָהָתָא לְאֶתְתְּקָפָא
 בְּהוּ, וְלֹאֲנָנָא עֲלֵייהוּ אבל אין להם זכות אבות שיחזיקו בה ותגן עליהם והם
 כאותו הצמח הצומח על גבי אבן שלא מניח לו לצמוח כראוי ולכן קל"י יכולה לשלוט
 עליהם.

הקשרים האחרים שברגלי ז"א רודפים אחרי החוטאים ומענישים אותם לפי
 הרשימו שעשה בהם מקודם מלאך קדוש מצד הגבורה

וְקִשְׂרִין אַחֲרָנִין והקשרים האחרים שברגלי הקל"י, רַדְפֵי בְּתַר
 חִיָּבֵיָא דְסָטוּ אַרְחֵייהוּ מִקְדָּמַת דְנָא רודפים
 אחרי החוטאים שהטו דרכיהם מדרך התורה מקודם לכן וְרַדְפֵי אֲבַתְרֵייהוּ והם
 רודפים אחריהם להענישם, וְכָל אֵינּוֹן דְרִשְׁמוּ אֶתְחַזֵּי בְּהוּ
 לְאֶשְׁתְּמוּדְעָא וכן כל אותם שיש רושם הנראה בהם כדי להודיע על ידי אותו רושם
 שהם חוטאים וראויים לעונש הם רודפים אחריהם להענישם. בְּגִין דְכָל אֵינּוֹן
 דְאֶתְחַזֵּוּן לְאֶתְעַנְשָׂא לפי שכל אותם הראויים להענש, חָד מִלְּאֲכָא
 שְׁלִיחָא קְדִישָׁא דֵי מְסֻרָא דְגְבוּרָה מלאך אחד שליח קדוש שמצד
 הגבורה, נָחִית וְרִשִּׁים בְּהוּ רְשִׁימָא יורד ועושה בהם רושם כעין סימן

הלימוד היומי

וחותם, וְהָיָה רְשִׁימָא אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא לְעִילָא לְגַבִּי כָּל אֵינּוֹן
 מְאָרִיחוֹן דְּדִינָא וְאוֹתוֹ רוּשָׁם הוּא הַמוֹדִיעַ לַמַּעֲלָה אֲצֵל כָּל אוֹתָם הַמְמוֹנִים
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַדִּין בְּרַשְׁעִים. וְכֹד הָהוּא רְשִׁימָא אֲשֶׁתְּמוֹדְעָא לְגַבִּיחוֹ
 וְכַאֲשֶׁר אוֹתוֹ רוּשָׁם נִיכֵר אֲצֵלָם וְיודֵעִים שְׁאוֹתוֹ רַשְׁעֵי רַאזִי לַעֲנוּשׁ, מֵאַן דְּאֶתְחַזִּי
 לְמַרְעִין, אֲלֵקִי לִיָּה בְּמַרְעִין מִי שְׂרַאזִי לַהֲעַנֵּשׁ בַּחֲלָאִים הֵם מַלְקִים אוֹתוֹ
 ע"י חֲלָאִים. מֵאַן דְּאֶתְחַזִּי לְמַכְאוּבִין, וְלִשְׂאָר עוֹנְשֵׁין וְכֵן עַל
 דֶּרֶךְ זֶה לְמִי שְׂרַאזִי לַהֲעַנֵּשׁ בַּמַּכְאוּבִים וְשְׂאָר עֲנָשִׁים, כִּלְאָ חֲמָאן בְּהָהוּא
 רְשִׁימוֹ כִּי הֵכֵל הֵם רוֹאִים בְּאוֹתוֹ רְשִׁימוֹ כִּי רוֹאִים בְּרְשִׁימוֹ גַּם שְׂרַאזִי לַעֲנוּשׁ וְגַם לְאִיזָה
 עוֹנֵשׁ הוּא רַאזִי.

הַמְמוֹנִים בּוֹעֲטִים וּמַכִּים לְכָל הַחוֹטָאִים שֶׁבַעֲטוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה

וּבְגִין דָּא אֵינּוֹן קְשָׁרִין כְּלָחוּ קְיִימוֹ לְאַחֲרָא וְלִכְּן אוֹתָם
 הַקְּשָׁרִים הֵם כְּרַגְלֵי הַבְּהֵמָה כּוֹלֵם עוֹמְדִים לְאַחֲרֵי, וּבְעֵטִי בְּאֵינּוֹן
 דְּבַעֲטִי בְּמְאָרִיחוֹן וּבְכָל אֵינּוֹן דְּאֶתְחַזִּין לְבַעֲטָא בְּהוֹ וְהֵם
 בּוֹעֲטִים וּמַכִּים לְכָל אוֹתָם שֶׁחֲטְאוּ וּבַעֲטוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְכֵן בְּכָל אוֹתָם שְׂרַאזִי לַבַּעוֹט בְּהֵם.
 בַּר צְדִיקִי וְחַסִּידִי וְאִית לּוֹן זְכוּ דְאַבְהֶן, חוּץ מֵהַצְדִּיקִים וְהַחֲסִידִים
 שֵׁישׁ לָהֶם זְכוּת אַבוֹת דְּמַרְעִין רַדְפִּין אֲבִתְרִיָּהוּ שְׂרוּדְפִים אַחֲרֵיהֶם
 חֲלָאִים, דְּאֵלִין לָא שְׁלֵטִי בְּהוֹ אֲבָל אֵלֵהּ הַרְגָלִים שֶׁל הַסֵּטֶא לֹא שׁוֹלֵט
 בְּהֵם, וְלֹא אֶתִי לּוֹן מַרְעִין מְסַטְרָא דָּא וְלֹא בָאִים אֵלֵיהֶם הַחֲלָאִים

מֵהַסֵּטֶא.

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

הקב"ה מביא על האדם חולאים כדי לנקותו ולזכותו לחיי העולם הבא

וְאֵי תִימָא, מֵאֵן אֶתֶר אֶתִי לֹזֵן מְרַעִין ואם תאמר א"כ מאיזה מקום

באים עליהם החלאים. **תָּא חֲזִי פְתִיב** בא וראה מה שכתוב, (ישעיה נג)

וַיְהִי הַפֶּיץ דְּבָאוּ דְּכָאוּ הַחֲלִי. ומבאר כי מה שכתוב **וַיְהִי הַפֶּיץ**

דְּבָאוּ, אֶתְרַעִי לְמַחְאָה לִי, וְלְמִיּהָב לִי מְרַעִין הקב"ה

חפץ להלקותו ולתת לו מחלות, **בְּגִין לְזַפְּאָה לֹזֵן לְעֲלָמָא דְּאֶתִי** כדי

לזכותו לעולם הבא, **וְלֹא מְסַטְרָא אַחֲרָא**, ואין זה חלאים מהסט"א **וְאֵלִין**

אַקְרוּן יְסוּרִין דְּאֶהְבָּה ואלה הם נקראים יסורים של אהבה, **וְכֻלָּא**

בְּחֵד מִתְקַלָּא דְּקֻדְשָׁא סְלִקָּא וכל יסורים אלו עולים ונשקלים במשקל

אחד קדוש לייסרם כפי הצורך להם ולעולם כולו להזדכך ולהגיע לעולם הבא בתיקון

שלם. ❖

אור הרשב"י

יבואו זולתי על הצדיקים, שהם מקבלים

אותם באהבה ומוסיפים תיקון במעשיהם,

והיסורים לטובתם ותועלתם וגודל שכרם,

כמו שנאמר (תהלים יא, ה): "ה' צדיק יבחן".

ומשלו רבותינו זכרונם לברכה משל בזה

ואמרו (בראשית רבה נה, פרשה לב): בזמן

שיודע בעל הפשתן כי הפשתן חזק, מכה עליו

הרבה לעשותו רך וטוב. והרמח"ל בספרו

דרך ה' (חלק ב פרק ג אות ח) האריך בענין

תכלית יסורי הצדיקים וכתב וז"ל: ואמנם על

פי שורש זה נסדר, שיגיעו צרות ויסורים

[ז] כתב רבינו יונה בספר שערי תשובה (שער

ב ה) וכאשר יבא מוסר השם יתברך על

האיש אשר הוא זך וישר, יהיה לנסיון

ולהגדיל שכרו לעולם הבא, כמו שנאמר

(דברים ת, טז): "למען ענותך ולמען נסותך

להיטיבך באחריתך", ואמרו רבותינו זכרונם

לברכה (ברכות ה, א): שפשו במעשיו בעת

צרתו וחפש וחקר ולא מצא חטא בידו, הם

הם יסורים של אהבה.

ועוד כתב (שער ד יג) ולא יבואו על הרשעים

זולתי יסורי נקם, אבל יסורי הבחינה לא

המדרגה השישית של הסט"א היא יסוד דקלי' נקראת ערלה היפך הקדושה

דְּרָגָא שְׁתִּיתָאָה. המדרגה השישית של הסט"א היא יסוד דקלי' **האי**

אָקְרִי עֲרָלָה היא נקראת ערלה היפך הקדושה שהיסוד נקרא מילה.

אור הרשב"י

אדם, כמו שזכרנו למעלה; וכל שכן אחרי שרבו הקלקולים בעולם מצד הטאים על הטאים גדולים ועצומים שנעשו בו, הנה נתרבה יותר ההסתר ונעלם הטוב, ונמצאו העולם ובריותיו במצב שפל ורע, וצריך על כל פנים שעל ידי גלגולים, שתגלגל חכמתו הנפלאה בעולם, יגיעו הדברים אל תיקון; ומעיקרם של גלגולים הוא, שיקבלו בני האדם עונשים כדי רשעתם עד שתימצא מידת הדין מפוייסת. ואולם סדר האדון, ברוך הוא, שהשלמים והחשובים יוכלו לתקן בעד אחרים, וכמו שזכרנו, ותפגע בהם מידת הדין תחת פגעה בכלל העולם, ואמנם כיון שהם בעצמם שלמים וראויים לטוב ושהם מתייסרים רק בעבור אחרים, ודאי שתתפייס מידת הדין במועט בהם כבמרובה בחוטאים עצמם. ולא עוד, אלא שעל ידי זה זכותם נוספת וכחם מתחזק, וכל שכן שיכולים לתקן את אשר עיותו האחרים; והיינו, כי לא די שיתקנו למה שבבני דורם, אלא גם לענין כל מה שנתקלקל העולם מאז נהיו בו הטאים ועד עתה. ובודאי שאלה יהיו אחרי כן בקיבוץ השלמים ראשי הראשונים והיותר קרובים אליו, יתברך שמו.

לאיש צדיק, ויהיה זה לכפרת דורו, והנה מחיוב הצדיק הוא לקבל באהבה היסורים שיזדמנו לו לתועלת דורו, כמו שהיה מקבל באהבה היסורים שהיו ראויים לו מצד עצמו, ובמעשה הזה מטיב לדורו שמכפר עליו, והוא עצמו מתעלה עליו גדול, שנעשה מן הראשים בקיבוץ בני העולם הבא, וכמו שזכרנו.

ואולם מזה הסוג עצמו יימצא עוד מין אחר, יותר גבוה במעלתו מאותו שזכרנו, וזה כי מה שזכרנו הוא שילקה הצדיק על בני דורו שהיו ראויים לעונש גדול מאד וקרובים לכליה או לאבדון, והוא ביסוריו מכפר עליהם, ומצילם בעולם הזה ומועיל להם גם לעולם הבא; אמנם יש עוד יסורים שנותנים להסידים היותר גדולים המושלמים כבר בעצמם, והם לעזור למה שצריך לכלל גלגולי ההנהגה, שיגיעו אל הסוף, שהוא השלמות. ופירוש הענין, כי הנה מצד הסדר הראשון, שהוסדר להנהגת העולם וגלגוליו, כבר היה צריך לאדם שיסבול קצת צער לשיגיע הוא וכל העולם עמו אל השלמות; והוא מה שהיה מתיילד ונמשך מהעלם אורו, יתברך, והסתר פניו, שהושם לאחד מיסודות עניני מצבו של